

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

Leges Ecclesiasticae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

partim innouanda curaui. Ac quoniam temeritatis videatur ex suis ipsius decretis quemquam plura literarum monumentis consignare, tum etiam incertum sit qualem apud posteros habitura sint fidem quæ nos magni facimus: quæcumque in actis Inæ gentilis mei, Offæ Merciorum regis,
vel Ethelberti (qui primus Anglorum sacro tinctus est baptismate) obseruatu digna deprehendi, ea collegi omnina, reliqua plane omisi. Atque in ipsis discernendis, ego Aluredus occidentalium Saxonum rex, prudentissimum e nostris consilio vsus sum, atque iis omnibus placuit edicione eorum obseruationem.

LEGES ECCLESIASTICÆ

ALVREDI MAGNI REGIS ANGLORVM

e ciuilibus suis aliis decerpta.

TITVL V LEGVM ECCLESIASTICARVM.

I. <i>De iureiurando & pignore.</i>	XI. <i>De eo qui monacho numerum concrederit.</i>
Ll. Sax. cap. 1.	Ll. Sax. cap. 20.
II. <i>De immunitate templi.</i>	XII. <i>De sacerdotum pugna.</i>
Ll. Sax. cap. 2.	Ll. Sax. cap. 21.
III. <i>De fideiustione violata.</i>	XIII. <i>De stupro.</i>
Ll. Sax. cap. 3.	XIV. <i>De eo qui se religione obstrin-</i>
IV. <i>De sacrarum adiunctorum immu-</i>	<i>git.</i>
<i>nitate.</i>	Ll. Sax. cap. 29.
V. <i>De sacrilegio.</i>	XV. <i>De pugna coram senatore,</i>
V. <i>De iis qui moniales e templis</i>	<i>vel sacerdote regio.</i>
<i>rapuerint.</i>	Ll. Sax. cap. 34.
VII. <i>De fornicantibus.</i>	XVI. <i>De pace violata in urbe regia.</i>
Ll. Sax. cap. 10.	Ll. Sax. cap. 36.
VIII.	XVII. <i>De terra ex scripto possessa.</i>
Ll. Sax. cap. 11.	Ll. Sax. cap. 37.
IX. <i>De pugna.</i>	XVIII. <i>De diebus festis & so-</i>
Ll. Sax. cap. 15.	<i>lennibus.</i>
X. <i>De eo qui monialem contre-</i>	Ll. Sax. cap. 39.
<i>darit.</i>	

LEGES ECCLESIASTICÆ.

I.

IN primis (ut quidem est apprime necessarium) iuris iurandi, & dati pignoris religionem, omnibus studiose ac diligenter curandam proponimus: tum si quis necessitate coactus iurauerit, pignusve posuerit, quo is ad insidias domino suo parandas, vel ad opem iniuste cuiuis afferen-

dam astringatur, resiliat potius, quam cœpto infistat suademos. At si spoponderit quod iuste & legitime præstare poterit, neque præstiterit, arma fortunasque suas omnes amicorum fidei concredito, ipse in custodiam regiam 40. dies mittitor, subiturus id supplicii quod ei episcopus pro meritis imposuerit. Hic si ex proprio non habuerit quod edat, cognati ei cibum suppeditanto. Sin etiam cognati (si quos habuerit) eius vietui suppeditando impares fuerint, ipsum præpositus regius sustentato. Atqui si ad armorum deditio[n]em vi vinclisque constrictus perpellatur, armis & rebus suis omnibus mulctator: & si contumaciter resistendo mortem occubuerit, solutio æstimationis capitis eius non esto. Sin fugam agitarit, fugientemque anteuenterint, 40. dies in carcerem (vt quidem antea fieri oportuit) coniicitor. Verum si fuga elapsus fuerit, ab omni legis patrocinio destitutus habetur, atque in omnibus Christi ecclesiis anathema esto. Quod si quisquam alias pro eo fidem dederit, poenas fideiussionis violatae dato, & fidei læsa supplicium quod ei fuerit a sacerdote imperatum subito.

II.

Criminis cuiuscumque noxijs (si quidem id villam regis, aut familiam honoratam aliquam non attingat) si ad fanum confugerit, tres noctes quibus saluti sua prospiciat (ni interim in gratiam redierit) ibi maneto. Ac si quis eum per id temporis plagarum, vinclorum, aut vulnerum metu profligarit, mulcta, vel ipsa capitis æstimatione, prout eius gentis feret consuetudo, noxiam omnium sarcito: fani porro ædituis 120. solidorum numeratione pacis ecclesiæ poenæ luto.

III.

Qui fideiussionem regi oblatam violarit, noxiam prout æquum fuerit sarcito, & ipsa fideiussionis violatio quinque libris Merciorum denariorum pensator. Violatio fideiussionis aut pacis archiepiscopo datae, 3. libris æstimator: episcopis aut senatoribus, duarum librarum censetor.

IV.

Vnicuique porro templo religiose ab episcopo consecrato hanc pacem concedimus. Si quis alteri inimicatur, isque templi suffugium implorarit, per septem dies a nemine abstrahitor, si quidem præ fame viuere possit, &

viam

viam vi non aperuerit. Qui secus fecerit, violationis pacis regis & ecclesiæ tenetor, & criminis etiam grauioris, si quid inde rapuerit. Quin si ædituis magnopere fuerit illo loco vtendum, illum alia in domo quæ plura non habeat ostia quam ipsum templum inclusum curanto, fanoque præpositus ei interim cibus ne suppeditetur videto. Verumtamen si is in ditionem aduersariorum arma sua dedere voluerit, 30. diebus incolumem illi eum custodiunto, & tum demum cognatorum in manus tradunto. Porro autem hoc pacis beneficio ecclesia fruitor. Si quis commissi alicuius maleficii, prius tamen non patefacti conscientius, ad templum confugerit, idemque in Dei nomine fassus fuerit, dimidium mulctæ ei remittitor.

V.

Qui in templo quid cleperit, simplicem rei surreptæ valorem soluito, mulctam precio rei congruam pendito, & manus quacum furatus est ei præciditor. Qui si manum precio redimere voluerit, idque ei concedatur, proprii capitis æstimatione data id facito. Qui die dominico, festo nativitatis Domini, aut paschatis sacrosancto Iouis die, aut diebus lustrationis, furtum admiserit, perinde ac si tempore quadragesimæ id flagitiæ perpetrasset, duplo noxiæ sarcito.

VI.

Qui monialem de cœnobio citra bonam regis aut episcopi veniam eduxerit, 120. solidos numerato, quorum 60. regi dantor, residui episcopo & ipso cœnobii præfæto. Femina vero & infans, si quem procrearit, et si raptore mortuo superstites fuerint, omni tamen fortunatum eius parte excidunt. Infans porro si quando occidatur, eam æstimationis capitis partem quæ ad maternam cognitionem spectabit rex habeto, paterni vero consanguinei propriam ipsorum partem consequuntur.

VII.

Si quis vxorem viri 1200. solidis æstimati pelleterit, dato eo nomine eius viro 120. solidos. Si cum vxore hominis qui 600. censetur solidis fornicetur, pendito solidos centum. Si quis cum vxore hominis pagani rem habuerit,

Concil. Tom. 24.

Zzz

40. solidos soluito. Atque solutio hæc tota, pecude præstanda est: homo tamen propterea ne venditor.

VIII.

Qui mamillas vxoris viri cuiuscumque pagani manu tractarit petulanti, feminæ solidos sex numerato. Eam si is humili prostrarit, nec tamen cum illa rem habuerit, 10. solidos pendito. Sin cum ea coierit, 60. solidorum poena esto. Et si quis alias eam prius adulteratus est, 30. tamen solidis noxiā sarcito. Is porro si propterea in ius vocetur, aut pro ratione 60. hydarum criminationem diluto, aut mulctæ partem dimidiam pendito. Illud ipsum si mulieri illustriori familia oriundæ contigerit, mulcta (prout eius fuerit capitis æstimatione) augetor.

IX.

Qui præsente archiepiscopo dimicari, ferrumve distinxerit, 150. solidis mulctator: sin præsente episcopo aut senatore pugnatum fuerit, 100. solidis culpa pensator.

X.

Qui monialis vestem, aut illius vbera inuitæ manu tractarit petulanti, quod ei qui feminam plebeiam contrectarit imperauimus, id duplum præstato.

XI.

Si quis monacho citra bonam cœnobiarçæ veniam pecuniam concrediderit, eaque funditus perierit, illius damno sit qui commisit.

XII.

Sacerdos si quempiam interfecerit, eorum omnium quæ ope domicilii fretus acquisierit, confiscatio sequitor; eumque gradu spoliatum episcopus e fano pellito, ni dominus data capitis æstimatione veniam illi exorarit.

XIII.

Qui per vim pagani hominis ancillam stuprarit, pagano solidos fēnos numerato, & 60. præterea solidis mulctator. Seruus si seruulam stuprarit, virga virilis ei præcedit. Qui teneræ ætatis virginem stuprarit, eadem lege tenetor qua is qui adultam compresserit.

XIV.

Si quis Deo fœse religione obstrinxerit, eumque aliis criminetur, eorum aliquid quæ nuncuparat non persoluī-

se, ipse primus in quatuor templis eius rei fidem iure iurando firmato, tum alter (si se criminis suspicione liberare voluerit) in duodecim templis id facito.

X V.

Si quis coram senatore regio in frequenti plebis concione dimicarit, tum capit is estimationem, tum mulctam, prout æquum fuerit, præstato: & senatori 120. solidos numerato. Qui coactam populi concessionem armorum extractione commouerit, dato senatori 120. solidos. Hoc ipsum si præsente alio quocumque in locum eius substituto, aut coram sacerdote regio euenerit, 30. solidis culpa penitentia.

X VI.

Pacis in vrbe regia violata pœna 120. solidorum esto: in vrbe archiepiscopi 90. solidorum: in vrbe episcopi aut senatoris, 60. solidorum censeatur. Pacis violatio in villa hominis 1200. solidis estimati, 30. solidis pensatort in villâ eius qui 600. censetur solidis, 15. solidorum solutione sarcitor. Qui pagani sepem perruperit, 5. solidis mulctator. Si tale quidpiam in profectione militari, aut tempore quadragesima delinquitur, duplo compensator. Qui tempore quadragesimæ velum sacrosanctum venia non impetrata coram auulserit, 120. solidos dato.

X VII.

Qui terram habuerit per scripturæ seriem sibi a maioribus relictam, ab heredibus ad alios alienandi potestas ei non est, si quidem præsentibus cognatis coram rege, aut episcopo, scriptura aut testimonio probetur, omni alienatione ei interdixisse illum qui prius concessit, talemque ei imposuisse legem cum primo dederit.

X VIII.

Hisce diebus sequentibus festa liberis & ingenuis omnibus licentia conceditor: seruis autem atque iis qui sunt legitima officiorum seruitute obligati, non item. Duo decim dies a festo natali Domini. Dies ille quo Christus subegit diabolum. Dies quo agitur anniversarius beati Gregorii festus. Dies ante festum paschatis septem, & totidem dies festum illud in sequentes. Dies festus beatorum Petri & Pauli. In autumno integra quæ est ante festum Mariæ septimana. Dies festus omnium sanctorum.

Concil. Tom. 24.

Zzz ij

Præcaepi-
scopireue-
rentia.

Quatuor autem diebus mercurialibus in quatuor illis septimanis quibus publicum edici solet ieunium, seruis omnibus festa dator licentia, ut omnem eorum operam in illorum insument utilitatem, a quibus antehac in Dei nomine beneficia acceperint, aut de quibus in posterum ex collocata eorum opera bene promereantur.

ANTIQUA VERSIO ISTARVM
ALVREDI MAGNI LEGVM,
IVXTA REGII CODICIS ET IORNALENSIS
manuscriptorum exemplaria.

Iornalensem hic secuti sumus, quod capitulum titulos exhibet, qui in regio desiderantur: regii tamen varietates in interiori margine annotauimus.

TITVLI LEGVM ECCLESIASTICARVM
SECUNDVM IORNALENSEM.

I. <i>De iure iurando & vadiis.</i> Ll.	Sax. cap. 18. Iorn. 20.
	Sax. cap. 1. & Iorn. cap. 1.
II. <i>De confugio ad ecclesiam.</i> Ll.	XII. <i>De pecunia commissa monacho.</i> Ll. Sax. cap. 20. Iorn. 23.
	Sax. cap. 2. Iorn. 2.
III. <i>De infractione plegii regis vel episcopi.</i> Ll. Sax. cap. 3. Iorn. 3.	XIII. <i>De presbytero homicida.</i> Ll. Sax. cap. 21. Iorn. 24.
IV. <i>De pace ecclesiarum & earum libertate.</i> Ll. Sax. cap. 5. Iorn. 5.	XIV. <i>De violento concubitu femme villanae.</i> Ll. Sax. cap. 25. Iorn. 28.
V. <i>De furatis die festo.</i> Ll. Sax. cap. 6. Iorn. 6.	XV. <i>De seruo qui seruam violenter cogat.</i> Ll. Sax. cap. 25. Iorn. 29.
VI. <i>De furatis in ecclesia.</i> Ll. Sax. cap. 6. Iorn. 7.	XVI. <i>De [Dei] plegio violato.</i> Ll. Sax. cap. 29. Iorn. 36.
VII. <i>De ducente sanctimoniale ab ecclesia.</i> Ll. Sax. cap. 8. Iorn. 9.	XVII. <i>De fractura borgi regis vel archiepiscopi.</i> Ll. Sax. cap. 36. Iorn. 44.
VIII. <i>De sponsa fornicata.</i> Ll.	XVIII. <i>Defractione sepis ruficci.</i> Ll. Sax. cap. 36. Iorn. 45.
	Ll. Sax. cap. 10. Iorn. 12.
IX. <i>De iniuria cylifica feminae.</i> Ll. Sax. cap. 11. Iorn. 13.	XIX. <i>De velo in quadragesima iniuste deposito.</i> Ll. Sax. cap. 36. Iorn. 46.
X. <i>De illis qui pugnant coram archiepiscopo.</i> Ll. Sax. cap. 15. Iorn. 17.	X X. <i>De festiuitatum obseruatione.</i> Ll. Sax. cap. 39. Iorn. 50.
XI. <i>De apprehensione nunne.</i> Ll.	